

Dokument číslo 3

KONEČNÝ CÍL A METODA

Již v létě 1939 rozvinula se v nacistickém Německu diskuse o likvidaci Čechů. Názorů zmocňuje branné moci gen. Friedericha

W. B. 6/39 tajná věc velitelsví v. 12. 7. 39.

Opis!

Příloha dopisu zmocněnce branné moci u říšského protektora v Čechách a na Moravě č. 22/40.

Tajná věc velitelsví.

Doručit jen důstojníkům!

V ě c n á ě l n í k a l

3 vyhotovení

1. vyhotovení

Č E S K Ý P R O B L Ě M

Tisíc let žijí Němci a Češi v českomoravském prostoru. Nikdy se nemlovali. Věšinou se nenáviděli. Tak tomu bude i v dalším tisíciletí, nepřistoupíme-li k tomuto problému zcela novým způsobem. Dosavadní metody selhaly, Ihostejno, zda se jich chopili staří němečtí císařové, papežové, Habsburkové či Češi samotní.

Příčina vzájemného odporu obou národů je dána prostorem a vyplývá z národnostních důvodů. Je zbytečné se přít, kdo má na tom vlnu.

Rozhodně ten národ, který byl právě u moci, využíval vždy své síly k tomu, aby vnutil podrobenému národu svou národní vůli, aby pozvedl svůj blahobyt na úkor slabšího a aby se přitom odškodnil za bezpráví minulých let.

To rozněcovalo dále nenávisť podrobeného. Istivě a trpělivě čekal na nejbližší příležitost, aby zase mohl vyměnit úlohy.

To byla a je hra sil v českomoravském prostoru.

Ted je Němec neomezeným pánem v českomoravském prostoru a stojí před rozhodnutím, jak má vyřešit tento problém s konečnou platností.

Jedno je jasné: musí převzít jednoznačné vedení. Nesmí přenechat věci náhodě. Musí vědět, co chce, musí znát konečný cíl a metodu, jak tohoto cíle dosáhnout.

Politika měkkosti a smířlivosti při konečkoncě tisíciletých rozporů je stejně chybná, jako politika malicherné politické pomsty a útlatku. Obojí bylo v dějinách vyzkoušeno a nevedlo k cíli.

V politice povolnosti vidí Čech znamení slabosti. Taková politika posiluje bojového ducha národnostní nenávisť. Na druhé straně není pravděpodobné, že by se dal tisíciletý český nacionalismus potlačit nebo dokonce odstranit brutální tvrdostí, násilnou vnější „germanizací“. Naopak: tím by se stala nenávisť k Němcům mytem české duše. Česká slovanská duše snáší každý útlatk, a přesto nezalavne, dokud žije ve velkém českém společenství a je jím vedena.

Je tu jedno řešení: zrušit české společenství v územním i duchovním smyslu, k tomu je nutné nejdříve odstranit z prostoru Čechy/Morava jedno vedoucí vrstevu.

Radikální prostředek fyzického vyhubení není za normálních podmínek možný. Cíle se musí dosáhnout jiným způsobem:

1. Vystěhováním a odstěhováním.

2. Absorpcí ve velkoněmeckém prostoru.

Předpoklady pro to právě v současné době nejsou nepřítelné.

Ad 1. PROBLÉM VYSTĚHOVÁNÍ:

a) Velká masa českého národa, dělníci a rolníci, myslí méně na české národní cíle než na zvýšení své sociální úrovně.⁷

Bude-li Německo v tomto směru jejich přání a požadavky brzy zřetelně a dalekosáhle prosazovat na úkor jejich podnikatelů, vysloví se zaměstnanci pro německé vedení.

Větší zatížení způsobí podnikatelů velké hospodářské těžkosti. Uvidí, jak jeho dosavadní výdělek mizí a bude mít snahu vystěhovat se. Jeho místo, a tím i vedení závodu, se začlení do německého hospodářského organismu. Rozpětí mezd a výdělků se pak přizpůsobí německým poměrům.⁸

b) Rozsáhlé přebírání českých sezónních dělníků do ně-

meckého hospodářství. Tím se zanesse do českého národního života národně socialistická a nacionální ideologie. Naučí se koneckonců německy číst a myslet.

Dnešnímu kapitalisticky uvažujícímu podnikateli to půjde na nervy. Už se nebude cítit ve svém podniku jistý a půjde.

Hospodářsky nebude stejně možno trvale násilím udržovat českomoravský prostor jako enklávu se *zvláštními* mzdovými a cenovými podmínkami, nutně bude muset splýnout s německým ekonomickým prostorem. Nebýlo by tedy obtížné vyloučit při této příležitosti nežádoucí české hospodářské vedoucí — a to platí jak pro průmysl, tak i pro zemědělství. Je jen třeba po jistou dobu stupňovat mzdy a nuceně udržovat nízké ceny. Německým podnikům by se mohlo pomáhat cestou subvencí. V zemědělství je třeba zlomit vliv českých statkářů vykupováním nebo vyvlastňováním zanedbaných statků.

c) Nejostřejší provádění židovských zákonů a usnadnění vystěhovalectví židů. Škoda politická a národnostní, kterou napáchalo ponechání a činnost židů na území protektorátu, je v delší perspektivě závažnější než pár milionů, propašovaných židovskými emigranty.

d) Usnadnění každého vystěhování české inteligence. Německé mise v zahraničí musí dostat přímo příkaz podnikat vše, aby například obstarávaly, přirozeně s pomocí prostředníků, českým universitním profesorům, vedoucím hospodářským osobnostem, politickým vůdcům atd. doběhle placená místa ve vzdálených světadílech. Musí je následovat celé příbuzenstvo.

Zvláštní kapitolou tu je vystěhování bývalých příslušníků české armády, které podle mého názoru nemá být brzděno, ale všemi prostředky podporováno. Tito lidé budou vždy pramenem protiněmecké propagandy mezi masami, pokud nebudou postaveni vstupem do vládního vojska pod německý vliv. Nic není pro německý vliv v protektorátě nebezpečnější, než penzionovaný bývalý československý důstojník, vyhnaný ze svého prostředí, zejména, když to byl a je legionář. To je totiž aktivistický živel.

Nebezpečí vytvoření českých legií v nepřátelských zemích se zdá být malé. Podle všech zpráv se celá tato záležitost nehýbá z místa. Legie nikdy nebudou bojovými svazky, které by bylo třeba brát vážně. Takové formace se většinou rozpadávají samy od sebe. Bude-li Čechům při opuštění protektorátu odňata státní příslušnost, zbavíme se jich. A o to právě

jde. Podobnými neklidnými živly jsou nezaměstnaní úředníci, zejména z řad radikálně protiněmecky orientovaného učitelstva, které má těsné svazky s legionáři.

Po rozpadu česko-slovenského státu tyto živly zklamane a roztrpčeně proudily ze Sudet a ze Slovenska do protektorátu a jsou v současné době — podle všeho, co se povídá — buňkami nespokojenosti a protiněmecké propagandy.

Všobecně je třeba předeslat, že přijetí českých národnostních živlů do německého národa není už z důvodů rasových nikterak zvlášť žádoucí.

Avšak pochybnosti, které určitě existují, není třeba dbát, a to z těchto důvodů:

a) Jde jen o poměrně nepatrný počet ve srovnání s 80miliónovým Německem.

b) Obyvatelstvo Velkoněmecka je beztak rasově promíseno slovanským živlem, aniž tím utrpělo ve svém německví nějakou újmu.

c) Naše třetí říše je vnitřně tak silná a jednotně usměrněná, že právě ve své současné dynamice jednotlivé české živly prostě strhne a pohltí. Politická škoda, jejíž rozsah by si zaslouhoval zmínky, nemůže být způsobena, budou-li české živly roztroušeny a pod náležitým dohledem.

d) Při nedostatku odborných sil v Německu dalo by se využít pracovní síly, plně a nenáročností českého živlu k prospěchu Německa a k vyrovnání.

S ohledem na podmínky v protektorátě, o nichž byla zmínka v úvodu, a v zájmu velkého cíle rozbití české vůdcovské vrstvy muselo by se počítat s přijetím českých živlů do velkoněmeckého prostoru jako s nutným zlem.

P R Í K L A D Y :

a) Povolání českých vědců na německé vysoké školy.

b) Povolání českých hospodářských pracovníků do německých podniků.

c) Přivedení techniků a odborných dělníků do Německa.

d) Výměna lékařů.

e) Převzetí českých studentů německými vysokými školami.

f) Převzetí českých statkářů jako německých rolníků.

g) Bylo by podle mého názoru také možné zaměstnávat bez nebezpečí zvlášť vybrané bývalé příslušníky česko-slovenské armády v německých soukromých podnicích (kromě zbrojního průmyslu).

Kdyby se tyto živly neosvědčily a kdyby se nepřeorientovaly, pak je přece beze všeho můžeme poslat zase domů.

Při přízpusobivosti Čechů lze však s určitostí očekávat, že většina z nich se jako *jednotlivci* ve velkém německém prostoru v krátké době přeorientuje, že bude hrda na svou vážnost a svůj příjem a že se bude už v příští generaci cítit jako Velkoněmci.⁹

Na uvolněná místa v protektorátě se pošlou německé živly.

Z Á V Ě R Ě Č N Ě S L O V O

Za pevného řízení bez rušivých vedlejších vlivů v protektorátě na základě výnosu vůdce z 16. 3. 1939, který úplně postatí, ale zároveň za houževnatého sledování cílů, uvádných ve výkladu, a při vyloučení české vůdcovské vrstvy a pronikání německého živlu bude možno přimknout českomoravský prostor v dohledné době bez podstatných otlěsů a bez zahraničně politického zatížení na věčné časy *unirrtig* k Velkoněmecku.

Tisíciletá rána se takto neléčí jen zevně tenkou kůžičkou vnějších germanizačních pokusů, přičemž hnis dále rozožrá ránu zevnitř a při první příležitosti zase vyrazí na povrch, ale definitivním léčením zevnitř po odstranění škodlivých těles.

F r i d e r i c i j v. r. 10
12. VII. 1939

Dokument číslo 4

VYLOUČIT „ŠKODLIVÝ VLIV“

Hitler: Území říše musí být osídleno Němci, cizí národní skupiny musí být potlačeny. Organizaci SS svěřeno uskutečnění těchto zásad

V Ý N O S V Ů D C E A Ř Í Š S K Ě H O K A N C L E Ř Ě
K U P E V N Ě N Í N Ě M E C K Ě N Á R O D N O S T I
ze 7. října 1939

Následky Versailles v Evropě jsou odstraněny. Tím získala Velkoněmecká říše možnost přijmout do svého prostoru a usídlit v něm německé lidi, kteří museli dosud žít v cizině, může utvářet uvnitř svých zájmových hranic osídlení národních skupin takovým způsobem, že dosáhne výhodnějších dělicích čar mezi nimi. Provádění tohoto úkolu ukládám říšskému vůdci SS podle těchto ustanovení:

I.

Říšský vůdce SS má podle mých směrnic za úkol:

1. organizovat návrat říšských Němců a občanů německé národnosti v zahraničí, kteří přicházejí v úvahu pro definitivní návrat do říše,
2. vyloučit škodlivý vliv takových částí obyvatelstva cizí národnosti, které představují nebezpečí pro říši a pro německé národní společenství,
3. vytvářet nové německé osídlovací oblasti pomocí přesídlování, zejména usazováním říšských Němců a občanů německé národnosti, kteří se vracejí ze zahraničí.

Říšský vůdce SS je zmocněn podniknout všechna všeobecná nařízení a správní opatření nutná k provedení těchto povinností.